

TEATRO

temps que no habíam vist en nostre es-
companyia de declamació tant compler-
la que debutà 'l diumenje de Pascua baix
acció de 'l primer actor D. Manuel Co-

avuy, s' han posat en escena diferents
y totas ellas han sigut interpretadas ab
lo qual ha valgut á tots los artistas la
de véurers aplaudits ab entussiasme.

menje ab «La Pasionaria» obtingueren un
triunfo lo Sr. Corregel (Marcial) y la
González (Petrilla), quins, en més d' una
s vejeren interromputs per los nutrits
de la concurrencia qu' era numerosa.
part també s'en emportá la nena Càrmen
desempenyá á maravella lo paper de Mar-

final de tots los actes, lo públich feu pre-
en lo palco escénich junt ab los actors ja
á la Sra. Alverá, Srta. Pardo y Srs. Inten-
assó, Contreras y Arias pera aplaudirlos en
de sos esforços pera lograr que la inter-
de la esmentada obra, no deixés res que
ar.

XAFARDERÍAS

Lo certámen darrerament celebrat per la
at humorística de Barcelona «La Seba»
gut premiats entre altres, lo celebrat poeta
danés D. Francesch Marull y nostre esti-
mich y colaborador D. Joseph Burgas (Ma-

in abdós la mes cordial enhorabona d'
ta Redacció.

aneix que 's acosta 'l istiu. Fins lo gegant,
le,) qu' al revés de lo que creya tothom,
ible, tota aquesta setmana ha dut la cara
da.

us no haurá tingut tanta calor.

una de las passadas sessions d' Ajuntament,
cejal digué que seria necessaria l' expen-
de bolas á 'ls gossos que vagan perduts per
rers d' aquesta Ciutat, tota vegada qu'
any s' habían ja registrat alguns cassos
rofobia.

é..... Llástima qu' al igual que 'n aquets
no estigui autorisada la expendició entre
un altre classe, que si bé no atentan con-

tra las pantorrillas de cap ciutadá pacífich, en
cambi atentan contra las butxacas!

¡Pobres sastres!

Los vehins de la Plassa Triangular 'ns parti-
cipan que segons rumors, l' Ajuntament 's pro-
posa fer tocar *sardanas* un día cada mes en aquell
indret, ab la particularitat de que 'l famós *tambó*
de 'l Senyor Roger, servirà de tablado pera 'ls
musichs.

No ho trobém desafortat; aquell es un punt
apropósit; l' afirmat es ben plané y al mateix
temps ab l' aire que li proporcionan 'ls carrers
contiguos, los balladors, al igual que 'ls vehins
d' aquell lloch avuy, estarán ben fresquets.

Per encárrech de 'l *Senyor Jordi*, (aquell se-
nyor á qui li estiran tant las orellas,) recomano
á nostres autoritats fassin los possibles per evitar
que, durant las firas sobre tot, las hi estirin
més, puig lo pobre home, de tantas estiradas
que li han pegat, tem qu' aquells *órganos*, que-
din lo primer dia entre las mans de 'ls *estiradors*.

Creyém qu' aquets avís servirà d' alguna cosa
tenint en compte la pietat y amor al próxim de
que 's vehuen dotats los representants de la
Justicia.

Una noya joveneta y no mal parescuda s'acosta
á un jove, (espigat,) y li pregunta:

—¿Faría 'l favor de dirme hont están las mon-
jas francesas?

—¿Sap ahont es l' rentador?

—No senyor.

—¿Y la fábrica de 'l gas?

—Tampoch.

—¿Y l' escorxador?

—Aixó, si senyor; es lo salón de la Placeta.

Durant las firas:

—¿Vos sou carlí?

—Nó senyor.

—¿Republicá?

—Tampoch.

—¿Conservador?

—Tampoch.

—¿Fusionista?

—Tampoch.

—¿Donchs qué sou?

—¿No ho sap?..... Jo só pagés.

—¡Mama, mama!

—¿Qué vols filla?

—Mira 'l Arturo, que diu.

—¿Qué?

—Que 'l qui fá plourer es la Providencia.

—Y es vritat, filla meva.